

DELFTSCH STUDENTENWEEKBLAD.

ORGAAN VAN DE DELFTSCHE
STUDENTEN FEDERATIE EN VAN
DE CENTRALE COMMISSIE VOOR
— STUDIEBELANGEN —

REDACTEUREN: C. A. BAUDUIN ♦ A. A. STHEEMAN
F. J. M. BOURDREZ ♦ M. H. K. FRANKEN ♦ A. A.
BREVET ♦ MEJ. C. A. A. F. GOEMANS

Dit blad verschijnt des Vrijdags, behalve in de vacantiën. ♦ Begin van den jaargang 1 October. ♦ Abonnement f 5.25 per jaar. Advertentiën 30 cents per regel. ♦ Inzendingen te bezorgen vóór Maandagmiddag 4 uur aan het Redactieadres Koornmarkt 62. UITGAVE EN ADMINISTRATIE: UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, HERTOG GOVERTKADE 8, DELFT GEDRUKT BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR

DERDE JAARGANG — No. 8.

VRIJDAG 30 NOVEMBER 1923.

INHOUD: D.S.C.: Rede, uitgesproken door den Pres. van het D.S.C., den heer J. C. Jelgerhuis Swildens, bij gelegenheid van den Senaatsoverdracht; Rede, gehouden door den heer E. L. A. Driessen, bij de aanvaarding van het praesidium van het D.S.C.; Samenstelling Senaat; Rede, uitgesproken door den heer A. C. Beynen, President der Soc. Phoenix, ter gelegenheid van de 77ste Diës; Bibliotheek Soc. Phoenix, Nieuw aangeschafte boeken; Bestuurssamenstelling Hockey-Club; Van onzen politieken tinnegieter. — D.V.S.V.: Rede, gehouden door Mej. A. Dumont, bij gelegenheid van den overdracht van het praesidium der D.V.S.V.; Rede, gehouden door Mej. M. C. ten Bruggencate, bij de aanvaarding van het praesidium der D.V.S.V.; Bestuurssamenstelling D.V.S.V. — Boekbespreking. — Feuilleton: Een Zwarte dag, IV (vervolg).

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

REDE, UITGESPROKEN DOOR DEN PRESIDENT VAN DEN SENAAT, DEN HEER J. C. JELGERHUIS SWILDENS, BIJ GELEGENHEID VAN DEN SENAATSOVERDRACHT, OP 21 NOVEMBER 1923.

Mijne heeren Senatoren,
Honorair en te installeren Senatoren,
Mijne heeren Leden van het Delftsch Studenten Corps.

Voor de laatste maal zal ik U van deze plaats kunnen toespreken; straks, over nog slechts eenige oogenblikken, zal een nieuwe Senaat onze functies innemen. Op dit moment, dat wij die functies zullen overgeven, past een terugblik op het jaar, dat nu achter ons ligt.

En wanneer wij dan terug zien treedt vanzelfsprekend het 15e Lustrum, en de voorgeschiedenis daarvan, sterk op den voorgrond. Mocht al dit oogenblik van afscheid nemen ons eenigszins drukken, wanneer wij weer aan de dagen van het Lustrum terug denken vervult ons een gevoel van groote vreugde en dankbaarheid. Niet het minst, omdat wij diegenen waren, die het Corps gedurende dien tijd mochten leiden, maar toch vooral omdat wij, en met ons U allen, met voldoening aan die dagen kunnen denken. Hoewel er in den eersten tijd van voorbereiding weinig of geen medeleven was te bespeuren onder de leden, op een zeker oogenblik, toen het nieuwe plan van viering, het plan Teirlinek, te berde werd gebracht, werd men wakker. Niet alleen in zooverre, dat men het zijn aandacht waardig keurde en er over sprak, want velen hebben, eenmaal wakker, van het begin af aan daadwerkelijk mede geholpen tot het totstand komen van het nieuwe plan.

Dat er vóór- en tegenstanders waren, was zeer natuurlijk en zelfs zeer gewenscht. Daardoor werden vele enthousiasten, eenigszins ontnuchterd en gedwongen het vóór en tegen en dan voornamelijk op finantieel gebied, duchtig onder oogen te zien.

Toen de beslissing gevallen was, bleek de tijd van voorbereiding wel wat kort. Dit was voor enkelen nog een reden om zeer sceptisch te blijven staan ten opzichte van de uitvoering van het plan, maar velen meenden te mogen rekenen op het verantwoordelijkheidsgevoel van diegenen, die reeds in groote getale hun medewerking toezegden, vóór de eindbeslissing, welke verantwoordelijkheid, door het ten slotte aannemen, hun wel terdege bewust geworden moest zijn. Die verwachting werd niet beschaamd. Met grooten ijver droeg ieder het zijne bij om de uitvoering in dien korten tijd mogelijk te maken.

Het welslagen van het Spel op de Markt is natuurlijk voor een groot deel te danken aan den onvermoeiden ijver van den regis-

seur, den heer Joh. de Meester Jr. en den componist, den heer C. Mulder, bijgestaan door de commissie voor het Spel, wien wij hier allen nogmaals onzen dank betuigen; maar toch zeer zeker ook aan het enthousiasme en de bereidwilligheid der leden.

Wat gedurende de debatten over het plan, als voordeel aangevoerd werd, namelijk, dat hier iets moois te bereiken zou zijn door de samenwerking van de jongeren en ouderen, is bewaarheid geworden. Afgezien van de waarde van het Spel, is dit feit iets, waarop wij met groote voldoening kunnen terugzien. Niet alleen bij het Spel bereikten de Corpsleden veel, maar ook bij de verdere lustrumviering, al zijn het daar dan enkelen.

Wanneer wij het Lustrum als geheel bekijken, dan kunnen we met groot genoegen constateeren, dat juist zooveel door de Corpsleden zelf gepresteerd werd.

De heeren L. C. Kalff, wiens naam onafscheidelijk verbonden is aan het Spel op de Markt, J. D. Hanrath, die de versiering van Stads Doelen maakte, tot hetgeen wij aanschouwden, Hordijk, de ontwerper van de Tooneeldecors en van zoovele teekeningen voor programma's en M. H. K. Franken, den schrijver van het Gedenkboek, wil ik hier nogmaals bedanken voor hetgeen zij tot stand brachten.

Had het Spel, het hoogtepunt van het Lustrum, zoo'n groot succes, ook de verdere Lustrumviering mag zeer geslaagd genoemd worden, hoewel, door dat het programma feitelijk te uitgebreid was om in de vier dagen van viering onder gebracht te worden, enkele onregelmatigheden zich voordeden, die wel voorkomen hadden kunnen worden, wanneer de tijd van voorbereiding een weinig langer geweest was.

Onzen Senaat heeft gedurende het jaar, wat wij zitting hadden, zeer veel steun van U, leden, mogen hebben en daar ben ik U dankbaar voor. Die steun hebben wij gehad, toen het gold de buitenwereld de kracht en de bloei van het Corps te toonen, maar ik hoop, dat onze opvolgers op diezelfde steun zullen mogen rekenen, ook, nu hun de taak ten deel valt de kracht en de bloei van het Corps innerlijk te bestendigen.

Mede-Senatoren.

Op enkele dagen na, een vol jaar, hebben wij nu onze taak vervuld. Door onze positie hebben wij nog meer ons Corps leeren kennen en liefhebben. Met mij zal het ook U wel vreemd zijn nu de direkte werkkring te moeten verwisselen met de indirecte. Hoe heeft het ons niet verheugd steeds te mogen merken, hoe hoog het Corps bij de buitenwereld en dan vooral bij hen, die meer direkt met het Corps in aanraking kwamen, stond aangeschreven. Mooi is onze taak geweest en dit beseffen wij eigenlijk pas ten volle, nu wij die aan anderen overgeven, die met frischen moed, die taak zullen vervolgen. Meerdere malen hebben wij moeilijkheden te overwinnen gehad, en steeds is dat geschied in de meest vriendschappelijke samenwerking. De band, die tusschen ons gevormd is, zal de onvergetelijke herinnering die wij behouden zullen aan het jaar van gemeenschappelijk werken, des te aangenaamer maken. Ik dank U voor de toewijding door U betoond en voor den grooten steun, dien ik van U mocht hebben.

Mijnheer Driessen.

Toen ik daarnet terug zag op het verlopen jaar, heb ik mij bepaald tot het Lustrum. Veel is er ons in dit jaar opgevallen, dat misschien een verandering behoeft, maar dat hebt ook Gij met ons opgemerkt. Waren wij door den arbeid voor het Lustrum niet zoozeer in de gelegenheid ons te wijden aan die veranderingen, U zult het des te meer zijn. Daarom verheugt het mij

zeer, dat U, die met ons dit jaar het Corps van zoo'n bijzondere zijde hebt kunnen beschouwen, de leiding op U hebt willen nemen.

In het volle vertrouwen, dat die leiding in Uwe handen en die van Uw mede-Senatoren, veilig zal zijn, déchargeer ik mijzelf als President en den heer E. L. A. Driessen als Commissaris Vice-Secretaris en installeer hem in mijn plaats als President van den Senaat van het Delftsch Studenten Corps.

REDE, GEHOUDEN DOOR DEN HEER E. L. A. DRIESSEN, BIJ GELEGENHEID VAN DE AANVAARDING VAN HET PRESIDIUUM VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS, OP WOENSDAG 21 NOVEMBER 1923.

Mijne heeren Senatoren,
Honorair en te installeren Senatoren,
Mijne heeren Leden van het Delftsch Studenten Corps.

Mijnheer Jelgerhuis Swildens.

Nu het mij voor den tijd van waarschijnlijk eenige maanden gegeven is de functie van President van den Senaat te mogen bekleeden, is het mij in de eerste plaats een behoefte U, mijnheer Jelgerhuis Swildens, te bedanken voor de vriendelijke woorden die gij tot mij gericht hebt.

Als Commissaris van Uwen Senaat was ik beter dan vele anderen in staat Uw werkzaamheden van nabij gade te slaan en ik heb in dien tijd gezien hoe gij en uw thans aftredende mede-Senatoren uw beste krachten hebt gegeven aan de hooge functie waartoe gij geroepen waart.

Groot waren de moeilijkheden waarvoor gij als Lustrumsenaat geplaatst werd. Het succes van dit Lustrum echter moge U als resultaat uwer werkzaamheden in dankbare herinnering blijven.

Ik dechargeer thans de heeren Gelderman als Secretaris en Mijnlieff als Thesaurier, en installeer de heeren Badon Ghijben als Secretaris, Bakker Schut als Thesaurier en Joosting als Commissaris, Vice-Secretaris.

Mede-Senatoren.

Voor U is thans het belangrijk oogenblik gekomen, dat de leiding van ons Corps aan uwe handen is toevertrouwd. Veel liefde voor dit Corps zal in dezen tijd van U worden gevraagd. Want niet altijd zal het even gemakkelijk vallen uwe persoonlijke belangen en genoegens ondergeschikt te maken aan die van het Corps.

Met name heeft de ervaring geleerd, dat velen, wien op grond van hun capaciteiten een plaats toekwam in het bestuur van Corps en vereenigingen, om financiële redenen hiervoor moesten bedanken.

Zoo zal dus de Senaat dienen voor te gaan in het beperken van zijn uitgaven en moeten afzien van verschillende vaak aangename gebruiken.

Het is noodzakelijk, dat wij in den Senaat een eenheid vormen. Slechts dan zullen we iets kunnen bereiken in het belang van het Corps als wij elkaar weten te waardeeren en naar juiste waarde weten te schatten. Ieder van ons persoonlijk zal in zijn functie met vele moeilijkheden te kampen hebben. De gedachte echter altijd op den steun van zijn mede-Senatoren te kunnen rekenen werkt prikkelend voor het initiatief.

Tevens zult gij doordrongen moeten zijn van het feit, dat gij in de eerste plaats Senator zijt, dat veel van uw persoonlijk

optreden zal afhangen dat gij meer dan anderen zult worden gadeslagen en becritiseerd, en dat vooral de buitenwereld in U ten allen tijde de vertegenwoordiger van het Corps zal zien.

U, Badon Ghijben, als Secretaris naast mij te zien, vervult mij met vreugde, daar onze jarenlange clubvriendschap mij een waarborg is voor onze goede samenwerking.

Op u, Bakker Schut, rust de groote verantwoordelijkheid van het beheer der Corpsfinanciën en het toezicht op die der vereenigingen. Ik ben ervan overtuigd dat gij U hieraan met alle krachten zult wijden en op den weg door uw voorgangers ingeslagen zult weten voort te gaan.

In U, Ruys, stellen wij 't op hoogen prijs, dat gij U beschikbaar hebt willen stellen, uw functie nog eenigen tijd waar te nemen.

Van U, Joosting, verwachten wij, dat gij de ervaring, opgedaan in uw functie van vereenigingsbestuurslid, zult weten te gebruiken ten dienste van het Corps

Mijne heeren, leden van het Delftsch Studenten Corps.

Een nieuwe Senaat staat op het punt zijn werkzaamheden aan te vangen. Ik kan U de verzekering geven dat hij alles zal doen wat in zijn vermogen ligt om het gestelde vertrouwen niet te beschamen.

Had de zoo juist afgetreden Senaat zijn aandacht voornamelijk te wijden aan de voorbereiding en uitvoering van het Lustrum en de verhouding van het Corps tot de buitenwereld, de nieuwe Senaat zal zich hebben te richten naar een aanpassen van het Corps aan de tijdsomstandigheden.

Meer en meer dringt het besef door, dat het Corps zich niet moet vastklampen aan bepaalde, soms verouderde begrippen en gewoonten. Wil het Corps zijn eerste plaats in de huidige studentenwereld behouden, dan zal het ook dienen te letten op de veranderingen, die de maatschappij, vooral in de laatste jaren, ondergaat, en te overwegen of die maatschappelijke veranderingen ook in het intieme Corpsleven geen verandering noodzakelijk maken. Onderzocht dient te worden of het Corps niet in zijn taak te kort schiet wanneer het voor zijn leden slechts gezelligheidsvereening is.

Een eerste plicht van den Senaat is het te trachten zooveel mogelijk de geldelijke verplichtingen, die het Corps aan zijne leden oplegt in overeenstemming te brengen met de overweging, dat het niet financiële redenen mogen zijn, die den studenten beletten toe te treden.

Onderzocht zal moeten worden of het gewenscht is dat vereenigingen blijven voortleven, wier eenige bestaansmogelijkheid gelegen is in de telkenjare hoog opgeschroefde werving van eerste jaars, waarvan zeer velen nooit tot de werkende leden zullen behooren. Hiermee immers worden automatisch de kosten van toetreding tot het Corps sterk verhoogd.

Ook in den groentijd dient de bezuiniging doorgevoerd te worden. De hoofdelijke omslag over de candidaat-leden geheven, tot bestrijding der onkosten van den groentijd, dient tot een minimum beperkt te blijven. De waarde der motieven, die ten grondslag liggen aan het geven van cadeaux aan vereenigingen en het overmatig gebruik van voertuigen op den Tooneel- en Apollo-avond, waardoor groote onkosten ontstaan, die uit deze hoofdelijke omslag bestreden worden, dienen aan een ernstige critiek onderworpen te worden.

Wil de Senaat in deze richting iets bereiken, dan moet hij

Verbeek. Had ik een oneenigheid met mijn vrouw. Of eigenlijk geen oneenigheid, een verschil van meening. Och nee dat is ook het woord niet. (Springt op). Nee ik kan het niet... ik kan het niet.

Van Manen. (Staat op. Kwaad). Meneer Verbeek.

Verbeek (onthutst). Ja, wacht U even... Een oogenblik. (Zoekt in zijn portefeuille). Daar!... Hier zijn de f 200,—.

Van Manen. (Hoogst verbaasd). Maar meneer!...

Verbeek (zeer vlug). Nee nee. Houdt U ze. Bewaart U ze... Die f 200,— moet U bewaren... een week, misschien een maand, misschien nog langer.

Van Manen (kwaad). U vergist zich meneer Verbeek, ik ben geen bankier....

Verbeek (heelemaal van streek). Och U maakt toch zeker gekheid, U meende het toch niet. Wanneer U het niet doen wilt, wat moet ik dan. U weet niet, wat daar voor mij van afhangt.

Van Manen. Maar wat wilt U dan toch in hemelsnaam.

Verbeek. Dat zal ik U zeggen. Het speelde zich voor vier jaar af. U heeft zeker wel gemerkt, dat ik wat nerveus ben. Nu dat is de oorzaak geweest van mijn ongeluk. Ik leefde heel gelukkig, vanaf mijn huwelijk. Ik had een lief dochttertje en alles was in de beste orde. Alleen er was een ding, dat me hinderde... de kletspraatjes in de Sociëteit. Wanneer ik Zaterdagavond mijn partijtje gemaakt had en ik wilde om een uur of twaalf naar huis, dan was het steeds, dat ik onder de plak zat. Eerst trok ik mij daar niets van aan, het was bovendien niet waar, mijn vrouw liet me de meest mogelijke vrijheid. Maar telkens en telkens weer moest ik er iets over hooren. Nu was mijn vrouw, eh, nu ja... laat ik het mogen noemen... wat positief, en misschien gaf dat naar buiten den schijn, alsof ik onder de plak

EEN ZWARE DAG
Blijspel in 2 bedrijven.

IV.

Verbeek. Ja! Dat wil zeggen eigenlijk niet.

Van Manen. Dus niet.

Verbeek. Ja nee... maar dat is nu juist het delicate van het geval.

Van Manen. Ah, nu begin ik er iets van te begrijpen.

Verbeek. Nee meneer Van Manen, niet in die richting moet U het zoeken.

Van Manen (kwaad). Meneer! Zit U mij hier voor den gek te houden of lijkt dat maar zoo. Ik zit hier niet om raadseltjes op te lossen.

Verbeek (onthutst). U heeft gelijk. Ik zal mijn best doen mijn schaamtegevoel te overwinnen, maar het zal moeilijk zijn. Mijn vrouw dan...

Van Manen. Juist, het was dus Uw vrouw.

Verbeek. Ja meneer, was en misschien als God 't geeft weer wordt. (Zucht). 't Is nu juist vier jaar geleden, juist op den dag nauwkeurig ja... een Dinsdag.

Van Manen. Voor vier jaar...

kunnen rekenen op de medewerking van de leden. De weinige belangstelling echter die er, vergeleken met vroegere tijden, bestaat voor verkiezingen voor Senaat, commissies en besturen, doet vermoeden dat het Corps na de krachtsinspanning van het Lustrum is ingedommeld.

Laten wij hopen dat dit slechts schijn is en de Senaat ten allen tijde kan rekenen op den steun en de medewerking van de leden, opdat het komende jaar er een zij van grooten bloei voor ons Delftsch Studenten Corps.

Ik heb gezegd.

De Senaat van het Delftsch Studenten Corps heeft zich als volgt samengesteld:

E. L. A. Driessen, President.
J. Badon Ghijben, Secretaris.
F. Bakker Schut, Thesaurier.
D. T. Ruys, Archivaris.
G. T. Joosting, Commissaris.

REDE, UITGESPROKEN DOOR DEN PRESIDENT DER SOCIETEIT PHOENIX, DEN HEER A. C. BEYNEN, TER GELEGENHEID VAN DE 77ste DIES.

Mijne heeren.

Werd het 78ste levensjaar der Societeit zoo juist met twaalf slagen van de nieuwe gong ingeluid, hoezeer deed dit ons terug verlangen naar vervolgen jaren,

Want is het niet alsof het noodlot ons hiermede voor een nieuw tijdperk stelt. Straks zullen wij zijn in volle feestvreugde en alle zorgen zullen wij voor dezen avond ver van ons houden, daarom, mijne heeren, is dit het moment ons te plaatsen in de kille werkelijkheid. Bracht het laatste jaar veel goeds, boven alles bracht het een groote zorg, een zorg, ontstaan uit de liefde voor onze oude Societeit.

Reeds in September bleek dat hervorming dringend noodig was; het bedanken van vele ouderen, het aankomen van weinig nieuwe leden, de onzekere tijden, ziehier eenige der oorzaken. Direct werd besloten maatregelen te nemen tot bezuiniging; een bezuinigingscommissie werd in het leven geroepen, veel werd opnieuw onderzocht en berekend, vereenvoudigingen overwogen, en bleken deze te bezuinigen, ingevoerd.

De commissie diende een rapport in, waaruit bleek dat de leden zich in de toekomst met minder luxe tevreden moeten stellen en dat groote afbetalingen van hun schuld dringend noodig zijn.

Reeds werd vele malen gewezen op de noodzakelijkheid om over ruime kasmiddelen te kunnen beschikken, daar alleen dan de Societeit voordeelig beheerd kan worden.

Thans dringt de tijd; geld moet er zijn; wie zijn Societeit lief heeft, betale thans zijn schuld. Spoedig hopen wij U nader hieromtrent in te lichten.

Maar, mijne heeren, te veel afbreuk zou het doen aan Uw feestvreugde van heden avonde hier verder op in té gaan. Ook zal ik U geen verslag voorlezen over het afgelopen jaar; dit toch vindt U in de almanak. Stilstaan zullen we daarom alleen bij die gebeurtenissen, welke zich niet ieder jaar herhalen en van belang zijn voor de nationale en internationale verhoudingen. Bij gelegenheid van de interacademiale voetbal- en motor-

zat. Om kort te gaan, die praatjes en plagerijen, begonnen me te hinderen, en het kwam eindelijk zoover, dat ik zelf ervan overtuigd raakte, dat ik geen meester meer was in mijn eigen huis, d.w.z. niet meer de gelijk gerechtigde. Wat er toen gebeurde, is gauw gezegd. Ik zocht een voorwendsel, om aan te tonen, dat ook ik een persoonlijkheid was. Op zekeren dag kwam er een rekening van de modiste, groot f 200,—. Ik weet, dat ik onbillijk was, maar 't was, alsof ik van alle kanten gehoond en uitgelachen werd. Toen heb ik mijn vrouw een aanmerking gemaakt op die rekening, en ik heb haar gezegd, dat ik daar eerst in gekend diende te worden. Ja ik ging zelfs zoover, dat ik weigerde de rekening te betalen. Dat was belachelijk, zelfs meer dan dat, het was een dwaasheid, want mijn vrouw en ik hadden ieder ons kapitaal. Maar ik was mezelf niet meer meester. En toen.... en toen (meer en meer onder den indruk), toen zei mijn vrouw.... (ontroerd), nee ik kan er niet over spreken.

Van Manen. Toen ze mevrouw....

Verbeek. Toen ze mijn vrouw, dat dit te ver ging.... en dat ze zich niet wilde laten scheiden, terwille van het kind.... maar dat ze ook zoo niet met me verder wilde leven.... en toen heb ik een proeftijd van vier jaar gekregen. Ik heb mijn naam veranderd, terwille van haar en terwille van het kind. Ik heb geleden, heel veel geleden, maar ik ben sterker geworden en ik ben sterker geworden en ik heb mijn eigen fouten leeren inzien.

Van Manen. Maar die f 200,—.

Verbeek. Juist, dat is de reden, waarom ik bij U kom. U begrijpt, dat ik nu niet na die vier jaar terug kan komen met de woorden: „Daar ben ik weer”. Dat doet men niet, dat is ruw en tactloos. U begrijpt verder, dat die f 200,— me zwaar op het

wedstrijden, mocht de Societeit zich in het bezoek van vele gasten verheugen, en werd dit telkens met een welgeslaagd feest besloten.

Ook het feest, ter eere van de Varsity, welke wederom door Laga gewonnen werd, is hier enthousiast gevierd.

Een groote plicht rustte dit jaar op de Societeit om mede te werken tot het slagen van het vijftiende Lustrum van het D.S.C.

Terug ziende op de gezellige en intieme feestelijkheden op de Societeit gehouden, meen ik te mogen concludeeren dat dit een succes geweest is.

In de eerste plaats is dit te danken aan het buitengewoon goede slagen van het reunie-diner, waar 350 deelnemers aanzaten, en dit jaar voor het eerst onder de vleugelen van den Phoenix gehouden.

Ook de Thé Musical, aangeboden door de Societeit, werd door velen bezocht, alleen de overige Lustrumdagen was het bezoek niet zoo groot.

Een zich weinig herhalend feit is het bezoek der Confédération International des Etudiants, in Januari hier plaats gehad. Het welslagen van dit feest, zal U duidelijk zijn, wanneer ik U herinner aan het verslag, dat kort daarop in het Algemeen Nederlandsch Studenten Weekblad „Minerva” verscheen.

Hierin wordt onze Societeit door de buitenlandsche studenten beschreven als de rijkste en meest luxieuze Studenten Societeit. Ieder voor zich weet, welke waarde hij hieraan moet hechten.

Maar, mijne heeren, wilt U dat de Societeit haar plaats die zij inneemt, niet alleen in het nationale en internationale, maar zeker ook in het Delftsche studentenleven, zal handhaven, dan is het noodzakelijk, dat gij U opofferingen zult willen getroosten.

Wanneer ik aan het einde van mijn rede gekomen ben, dan wil ik besluiten men de hoop uit te spreken, dat de Phoenix in de komende jaren op zijn leden mag blijven rekenen en dat de moeilijkheden opgewekt en met liefde voor de Societeit gedragen zullen worden.

Geve gij ook hedenavond, zij het in een vroolijke stemming, van die liefde blijk.

Bibliotheek Societeit Phoenix.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. Nederlandsch.

J. P. Zoomers-Vermeer. — Het Boek van Gijs.

Jörgen Falk Rönne. — Het Geluksland.

II. Fransch.

Jean Cocteau. — Le grand Ecart.

Michel Corday. — La houille rouge.

Maurice de Guérin. — Le centaure suivi de „La Bachante”.

Vistor Margueritte. — La Garçonne.

Anton Tchekhov. — Une banale Histoire.

III. Engelsch.

Peter B. Keyne. — The Green Pea Pirates.

VI. Geschiedenis en Levensbeschrijvingen.

Dr. Gerard Brom. — De omkeer in 't studentenleven.

Dr. M. G. de Boer. — Leenbedrijf van Gerhard Moutz Roentgen.

Alexis de Tocqueville. — Souvenirs.

VIII. Sociale Wetenschappen.

G. H. Bousquet. — l'Evolution Sociale aux Pays Bas (1914-'22).

hart liggen en al lijkt het misschien voor U wel wat zonderling, ik wil mijn vrouw dat terug geven. Ik moet dat doen en tegenover mezelf, en tegenover mijn vrouw, want dan zal zij inzien, dat ik me schuldig voel. Ik kan haar zelf dat geld niet brengen, dat zou weer niet fijngevoelig zijn. Daarom kom ik tot U met het verzoek haar dit geld te willen overhandigen (met dramatische gebaren). Mijn vrouw zal daarin zien de achting, die ik voor haar koester en de achting, die ik voor mezelf heb. Maar daarmee moet U wachten, tot dat ik haar gesproken heb, en dat kan eerst, nadat ik haar in mijn brieven overtuigd heb van mijn berouw en van de hoogachting, die ik voor haar koester.

Van Manen. Juist, ik begrijp U.

Verbeek. Oh, U maakt me gelukkig. Dan is toch niet alles te vergeefs geweest (kijkt op zijn horloge). Goede hemel, daar gaat mijn trein. Maar ik moet weg, misschien is de trein wel te laat. Ja, die moet te laat zijn (springt op). Dag meneer Van Manen. Ik dank U, ik dank U zeer en die f 200,— (in de deur), maar tactvol (komt terug) en niet voordat ik U geschreven heb. Waar zijn mijn handschoenen. Dank U. (Achter de schermen). Maar dat kan nog wel anderhalve maand duren. (Af).

Van Manen. Ja, maar wie is nu die dame. Hoe heet ze. Pfff. Alweer een eerebaantje. Dat zijn er al twee. (Kijkt naar het bankbiljet van f 200,—). Wat zijn er toch wonderlijke mensen in de wereld. (Ziet de brief van Mienke Zwarts en leest deze even door). Hé, dat is toevallig, die heeft het ook al over f 200,—. Dat kan wel een maand of zoo duren, en in dien tijd zou ik weer geld hebben.... Nee, dat kan ik toch niet doen, dat is te gek.... Alhoewel, ik kan haar toch ook maar niet zoo laten zitten in die narigheid.... Doen.... niet doen.... doen. (Er wordt geklopt). Ja.

(Wordt vervolgd.)

Brochures, etc.

Prof. Dr. J. A. Veraart. — Vlootwet, Militaire uitgaven en voorzorg.
R. F. Groenix van Zoelen. — Een Bijdrage.
J. J. G. Baron van Voorst tot Voorst. — Over Roermond. (Een Strategische studie).
Jaarboek van de Technische Hoogeschool te Delft.
A. P. Oppé. — The water-colour Drawings of John Sell Cotman.

D. S. HOCKEIJ-CLUB.

Op de Corpsvergadering 20 November 1923, werd met algemeene stemmen de erkenning van de Delftsche Studenten Hockey-Club tot Corpsvereniging aangenomen.

Het bestuur stelde zich als volgt samen:

C. van Holthe, President.
W. H. Andrau, Secretaris.
J. F. M. Alma, Thesaurier.
G. J. Schröder, Commissaris A.
R. E. Jessurun, Commissaris B.

VAN ONZEN POLITIEKEN TINNEGIETER.

Meneer C. van Takkenburg is een eigenaardig persoon. Hij is een paar weken geleden op reis gegaan van Amsterdam naar Marseille, en hij is nu al in de buurt van Hillegom. Als we daarbij in aanmerking nemen, dat hij dien afstand heeft afgelegd door eenige duizenden malen over zijn domme hoofd te duikelen, dan kunnen we dat toch gevoegelijk een prestatie noemen. Maar wat voor een?

Het schijnt aanstekelijk te zijn. Nauwelijks drie weken is het geleden, dat een zekere meneer Veth bij Roozendaal zijn vat de grens over rolde en hij rolt het nu nog ergens over de aardbol rond, terwijl er in Amerika eentje bezig is, achteruit de wereld rond te wandelen.

Is dat wat, of is dat niks?

Laten we zeggen, dat het wat is — het is onschadelijk. Zoolang de heer Veth zijn vat niet tusschen onze beenen rolt of de heer van T. niet voor onze fiets neerduikelt, kunnen we hen vroolijk hun reis laten voortzetten. En we kunnen slechts de vrome wensch koesteren, dat onze naaste familieleden en vrienden geen dergelijke afwijkingen zullen gaan vertoonen. Want het lijkt ons niet zoo erg leuk, als je moet bekennen, dat je broer, of je oom bezig is rond de wereld te reizen, al of niet achteruit, op zijn knieën, zijn rug, zijn hoofd of wel schuivend over den weg op zijn van God gegeven zitvlak.

Inderdaad zouden we er toe kunnen komen de kennis te verloochoenen. Of wel zouden wij onzen rondkruipenden oom of broeder kunnen opheffen en hem leeren, hoe men op 2 beenen loopen kan, terwijl de armen volgens militaire regelen „natuurlijk worden bewogen“. Misschien zou hij ons dankbaar zijn en verder loopen rond de wereld.

Er zijn in ons Corps ook een massa mensen, die nog niet goed loopen kunnen. Er zijn er weinig die recht doorloopen en de meesten leggen den weg in groote kronkels af, zooals een hond zoekende van boom tot boom. De listige lezer begripte onzen beeldspraak. Wij willen zeggen dat zoo weinig mensen hun studentenleven zelf een richting geven en wij vragen ons af, hoe dat komt.

Wij schreven de vorige maal over de Corpsverenigingen en vroegen ons af, wat de waarde voor de leden is van het interne verenigingsleven. En wij kwamen tot de conclusie, dat er enkele zijn die niet meer in een behoefte voorzien, terwijl er vele zijn die een ingrijpende wijziging behoeven. Want zij voorzien wel in een behoefte, maar naar onze meening niet op de goede manier en daardoor onvolkomen.

Een student is evenals de mensch in het algemeen een gezellig dier. Hij zoekt dus in Delft de gezelligheid, die zijn gemeubildeerde binnenkamer hem niet geven kan.

En hij zoekt aanrakingspunten met anderen om met hen van gedachte te wisselen over verschillende dingen. Hij zoekt de menschen uit, die bij hem naar karakter, persoonlijkheid en interessen passen. In een woord: hij zoekt een milieu. En nu is de weg voor hem zeer slecht bereid en daarom kronkelt zich zijn weg zoo wonderlijk. Het lijkt ons, dat hij verwacht, zulk een milieu in het Corps te vinden en als hij handig is lukt hem dit. Maar is hij niet handig dan lukt hem dit niet.

Wij zouden nu willen, dat de Corpsverenigingen hem den weg effenden en hem leidden in de richting dien hij hebben moet. Wanneer een Corpsvereniging erin slaagt een milieu te vormen dat zijn eigen karakter heeft, en dat gevormd wordt door hen, die interesse hebben voor het gebied, dat de vereniging bestrijkt, dan pas voldoet de vereniging in een eerste behoefte en vervult zij haar voornaamsten taak. Daarop zij het streven van de verenigingsbesturen gericht, meer dan op het geven van mooie uitvoeringen en op het uitkomen op groote wedstrijden.

En als zulk een milieu in en door de vereeniging ontstaat, zal men deze steeds als het middelpunt beschouwen en er vanzelf zijn krachten aan wijden tot grooter bloei.

Wij willen geenszins ontkennen, dat er vereenigingen zijn die dit streven nabij komen. Wij willen Apollo als voorbeeld aanhalen dat geregeld „Heerenconcerten“ houdt. Dit is een vorm van intern verenigingsleven, die voor velen openstaat, ook voor minder begaafden en minder begiftigden, en waar menschen met gelijk interesse een milieu kunnen vormen, dat waarde heeft.

Een andere vereeniging is bijv. de Schaakclub, die ook het zwaartepunt legt in het geregelde interne verenigingsleven en daardoor een groep menschen aan het Corps verbindt.

Een vereeniging als het D. S. T. G. gaat zich aan intern verenigingsleven niet te buiten. Deze vereeniging, die zich bepaalt tot het geven van één uitvoering ieder jaar, drijft op een klein clubje menschen, die wel een milieu vormen, maar niet in en door tooneel. Het is geen min of meer volledige verzameling van menschen die in tooneel belang stellen, want de vereeniging geeft daartoe in haar jaarprogramma geen aanleiding.

Wij willen het hier bij laten, omdat we dit alleen wilden aanhalen om onze bedoeling duidelijk te maken. Dit is, wat wij de vorige keer bedoelden, toen wij schreven dat de besturen zich rekenschap dienen te geven van de waarde van het lidmaatschap.

Het zal moeilijk zijn voor vele besturen om de wegen te vinden, waarlangs dit geregeld interne leven kan worden bereikt. Wij willen echter niet zoo hard van stapel loopen, maar we willen alleen, dat men er zich rekenschap van geeft in hoeverre onze meening in ruimeren kring weerklinkt vindt. Over de rest valt dan nog nader te praten.

Wij hebben hiermede ons standpunt over de Corpsverenigingen nader toegelicht en zullen een volgende maal het Corps eens in zijn geheel in dit licht beschouwen. Want wij hebben niet alleen de Corpsverenigingen zelf op het oog. Bij den kronkelenden weg, die velen bewandelen, raken er velen in de sloot en dat moet niet, want wij houden niet van papieren Corpsleden, en daarom willen wij ze leeren recht uit te loopen, evenals wij dit zullen leeren aan onzen rondkruipenden oom.

27 November 1923.

D. V. S. V.**De Almanak snikt en jammert om Varia's en Gedichten.**

Zendt spoedig hulp, voor het te laat is!!!

REDE, GEHOUDEN DOOR MEJUFFROUW A. DUMONT, BIJ GELEGENHEID VAN DE OVERDRACHT VAN HET PRAESIDIUM DER D. V. S. V., OP 20 NOVEMBER 1923.

Eere-Bestuursleden en Bestuursleden,
Leden der Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging.

Es ist eine alte Geschichte, doch bleibt sie immer neu!

Weder een jaar verstreken, — hetgeen voor ons, aftredende bestuursleden wil zeggen, dat wij aan het eind van onze taak gekomen zijn.

Ieder van mijn mede-bestuursleden heeft haar laatste plichten achter deze groene tafel vervuld, de verschillende jaarverslagen zijn voorgelezen en nu is het tenslotte mijn beurt, dat ik het genoeg heb U allen voor de laatste maal te mogen toespreken.

Uit het jaarverslag der D. V. S. V. hebt U allen zich enigermate één denkbeeld kunnen vormen van hetgeen er achter deze groene tafel behandeld en besproken is geworden en wat het Bestuur gedaan heeft voor de officieele vertegenwoordiging naar buiten.

Wat de verhouding tot het Corps, Delftsche Studenten Bond en Sanctus Virgilius betreft; deze was evenals het vorige jaar zeer vriendschappelijk.

Van het interne Clubleven hebt U allen al iets kunnen hooren. Het ziet er helaas voor de Club nog niet altijd even rooskleurig uit. Het ledenaantal is sterk aan het afnemen, ofschoon er zich dit jaar evenveel nieuwe leden opgegeven hebben, als het vorige. De vermindering in ledental moet echter hoofdzakelijk gezocht worden in het afstudeeren van diegenen die in 1917 en 1918 hun studie in Delft begonnen, zoodat ik wel de hoop mag koesteren, dat het aantal leden op het tegenwoordige peil zal blijven staan.

De financieele toestand is niet erg krachtig, hetgeen natuurlijk verband houdt met het verminderde aantal studeerenden. Ik kan U, leden, dan ook niet genoeg aansporen na te gaan of er onder Uw vrienden en kennissen géén zijn, die de Club met een kleine jaarlijksche bijdrage bijv. een donateurschap, zouden willen steunen, om zodoende de vermindering van inkomsten wat te compenseren.

(Zie vervolg Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

BEHOORENDE BIJ HET DELFTSCH STUDENTEN
WEEKBLAD VAN VRIJDAG 30 NOVEMBER 1923.

De verhouding van leden tot Bestuur was gunstig, al kon er mijns inziens nog meer contact bestaan hebben. Mij lijkt het toch zoo goed om direct over welke kleinigheid dan ook met het Bestuur te beraadslagen, om zodoende verdeeldheid, die helaas onder de leden weleens voorkwam, te vermijden. Waarom over iets te blijven kniezen, terwijl de moeilijkheid met een paar woorden misschien al uit den weg zou zijn geruimd!

Mede-Bestuursleden.

Onze tijd van samenwerken is over enkele oogenblikken voorbij en staan wij ieder afzonderlijk weer in onzen kring van vrienden en kennissen, bezig gehouden met onze eigen werkzaamheden. Laat dit voor U allen geen aanleiding zijn om elkaar uit het oog te verliezen. Daarvoor is de samenwerking dit jaar te aangenaam en te prettig geweest en hebben wij elkaars deugden en fouten leeren waardeeren.

Al dreigden er zoo nu en dan eens grijze wolken en ging alles niet precies naar ieders wensch, spoedig daarop kwam het zonnetje weer kijken en hadden wij voor de moeilijkheid een oplossing gevonden. In groote trekken waren wij het toch met elkaar eens en dat was voor mij wel het belangrijkste.

Met U, Mej. van der Ploeg, wil ik beginnen, om U namens de D. V. S. V. dank te zeggen voor alles wat U voor haar gedaan heeft. De taak van Secretaresse van een vereeniging, al is deze nog zoo klein, is veel omvattend en iedere dag brengt weer nieuwe correspondentie, waarop toch binnen zekeren tijd geantwoord moet worden. Zoo kwam het dat gij bijna géén dag met rust gelaten werd en toch heb ik U nooit bezwaren hooren maken. Steeds ging U rustig Uw weg en kwam alles goed in orde.

Het beheer der financiën dat gij, Mej. van Reyn, op Uw schouders genomen hebt, is wel de moeilijkste bestuursfunctie, waarbij het steeds op de grootste nauwgezetheid aankomt. Gij hebt dit immer met de meeste zorg gedaan en het Bestuur en leden tot de grootste zuinigheid aangespoord om zodoende de uitgaven tot een minimum te beperken. Op Uw aanraden werden sommige uitgaven te niet gedaan en gij waart ook de eerste, die voor enkele nieuwe inkomsten voor de Club zorgdet. Mej. van Reyn, mag ik U namens de D. V. S. V. hiervoor mijn hartelijken dank aanbieden en hopen, dat Uw zorg voor de belangen onzer vereeniging niet zal verminderen.

Met U, Mej. Oelmeyer, heb ik altijd met veel genoegen samen-gewerkt. Gij hadt een ernstige opvatting van Uw taak en wist met zachtheid Uw doel te bereiken. Ik ben dan ook zeer verheugd, dat wij U bereid hebben gevonden om nogmaals nu als te Secretaresse, in het Bestuur zitting te nemen en ik ben overtuigd, dat de Presidente een uitstekende rechterhand aan U zal hebben.

Tenslotte, last not least, U, Mej. Van de Velde. Gij hebt als Commissaresse alles voor de Club gedaan, wat U kon. Niets was te veel voor U en was er wat voor de Club noodig, dan waart gij steeds direct bereid ervoor te zorgen. Toch konden wij, anderen, op de vergadering weleens lastig voor U zijn, maar tenslotte kwam alles weer terecht. Bijzonder aardig heb ik het altijd gevonden, dat U ons tijdens het Novitiaat zoo allerhartelijkst bij U in Wassenaar ontvangen en onthaald hebt.

Ik richt nu het woord tot U, Mej. Ten Bruggencate, mijn opvolgster.

Toen wij U voor de functie van Presidente vroegen, heeft het mij buitengewoon genoegen gedaan, U direct bereid te vinden, daar gij steeds als zeer ijverig en enthousiast clublid getoond hebt. Ik ben er dan ook van overtuigd, dat de taak van Presidente U niet te zwaar zal vallen, omdat gij een ernstige opvatting van Uw plicht hebt. Bovendien zult gij een krachtigen steun vinden bij Uwe mede-bestuursleden.

Laat ik hierbij tevens den wensch uitspreken, dat de Club onder Uw praesidium zal bloeien en vooruit gaan, zoodat gij later, evenals ik, steeds met veel genoegen aan dezen tijd zult kunnen terugdenken.

Met dezen hamerslag draag ik mijne functie van Presidente aan U, Mej. Ten Bruggencate, over en installeer U in mijn plaats.

REDE, GEHOUDEN DOOR MEJ. M. C. TEN BRUGGENCATE,
BIJ GELEGENHEID VAN DE AANVAARDING VAN HET
PRAESIDIUM DER D. V. S. V.

Leden der D. V. S. V.

Ook namens mijn mede-bestuursleden dank ik U voor het vertrouwen, dat gij in ons stelt door de leiding van de club voor het komende jaar aan ons op te dragen.

Wij zullen er een eer in stellen om onze beste krachten aan de club te geven en wanneer wij steeds op Uw medewerking mogen rekenen, dan zal de club ongetwijfeld een jaar van bloei tegemoet gaan.

Als vertegenwoordigster der D. V. S. V. wil ik het zoo juist afgetreden bestuur dank zeggen voor alles, wat het voor de club heeft gedaan. Wij allen weten, dat het geen gemakkelijk jaar is geweest, daar het afnemend aantal leden, voor den toch al niet gunstigen financieelen toestand, vrij bedenkelijk werd.

Mej. Dumont.

Gij hebt een dubbele taak volbracht, daar gij naast de belangen van de club Uw studie niet hebt verwaarloosd. Mag ik U hierbij het insigne van Eere-bestuurslid overhandigen en tevens de wensch uitspreken, dat dit U, ook in Uw latere leven steeds deze periode voor den geest zal brengen als een mooie herinnering.

Mej. v. d. Ploeg, v. Reyn en v. d. Velde.

Het zal U vreemd zijn om nu weer als gewone leden vóór, inplaats van achter de bestuurtafel te zitten. Gij hebt een heel jaar over de belangen der D. V. S. V. gewikt en beschikt en nu zullen wij dit van U overnemen. Wij hopen, dat gij dit niet geheel zult nalaten en ons steeds met raad zult bijstaan en dat gij nog heel dikwijls op de club zult komen, getooid met het insigne van Eere-bestuurslid, dat ik U thans mag aanbieden.

Mej. Oelmeyer.

Uit naam der D. V. S. V. ontvangt ook gij het insigne en wil ik er bijvoegen, dat wij allen erg blij zijn, dat we U voorloopig nog zullen zien met het wit en zwarte lint.

Met vrees zien we het aantal D. V. S. V.-leden steeds kleiner worden. Toch is ook hier weer een goede zijde. Immers als er minder meisjes zijn is het mogelijk, dat de overblijvenden elkaar beter leeren kennen en kan het clubleven daarbij slechts aan gezelligheid winnen.

De aankondiging van de bridge-avondjes leek me een heuglijk feit. Helaas is het tot nu toe bij de aankondiging gebleven.

Ook geloof ik, dat wij meer contact kunnen krijgen door causeries, gevolgd door een debat. Meisjes onder elkaar zijn over het algemeen moeilijk over ernstige onderwerpen aan het praten te krijgen. En hoeveel toch kunnen we er aan hebben om elkaar's oordeel te hooren. Al lang heb ik met dit idee rondgelopen, maar wist niet goed, hoe zonder al te groote financieele offers aan sprekers te komen. Daarom deed het me buitengewoon veel genoegen om de namen van eenige bekende vrouwen te vernemen, die wel bereid zouden zijn om voor onze vereeniging een lezing te houden. Ik hoop, dat gij allen zult komen, gewapend met veel enthousiasme en kritiek.

Ook de thee-uurtjes 's middags kunnen zooveel bijdragen om de leden nader tot elkaar te brengen. Ik weet wel, dat als men 's middags op een laboratorium of tekenzaal is geweest, men soms liever dadelijk naar huis gaat dan naar de club, waar ge er niet zeker van kunt zijn, goede bekenden te vinden, maar ik hoop, dat ge met me eens zult zijn, dat wij zoo het doel van de club niet tot zijn recht laten komen. Juist door veel te komen, zal niemand U meer vreemd zijn.

Tracht allen zooveel mogelijk aan de club te geven en dan eerst zult ge merken, wat de club voor U kan zijn.

Speciaal wil ik dit tegen de jongere jaars zeggen. Nu hebt ge nog betrekkelijk veel tijd en wanneer ge niet begint met van de club Uw tweede tehuis te maken, zal U dat in later jaren, wanneer ge er dan behoefte aan krijgen mocht, zeker moeilijker vallen.

Ik wil nu eindigen met den wensch uit te spreken dat de club een jaar van innerlijke bloei tegemoet gaat.

Ik heb gezegd.

Het Bestuur der D. V. S. V. heeft zich als volgt samengesteld:

M. C. ten Bruggencate, Presidente.
A. Oelmeijer, 1e Secretaresse.
J. M. de Boer, Penningmeesteresse.
G. van Rhee, 2e Secretaresse.
J. E. Treffers, Commissaresse.

BOEKBESPREKING.

DE. OMKEER IN HET STUDENTENLEVEN

Dr. G. Brom.

Toen we voor eenige weken de eerste hoofdstukken van Dr. Brom's boek in gespannen aandacht hadden doorgelezen, rees bij ons het denkbeeld, op deze zoo juist verschenen studie eens de belangstelling te vestigen en bovendien te bespreken. In de eerste plaats, omdat we het onderwerp hoogst actueel achten. Want hoe rustig en ongestoord het studentenleven op 't oogen-

blik ook voortrolt, toch zijn er teekenen, die er op wijzen, dat er iets broeit, een onbestemd gevoel, dat „het zoo langer niet gaat” en dat — schrikt niet — er dus hervormd moet worden. Over deze kwestie op zichzelf is reeds veel te zeggen en artikelen in de laatste S. W.'s wijzen er op, dat dit ook gebeuren zal. Maar in ieder geval is voor hen, die, meer of minder vaag voelen, dat er in een bepaalde richting gestuurd dient te worden of wel radicaal moet worden ingegrepen, is een blik in 't verleden noodzakelijk. En de waarde van Dr. Brom's werk ligt in de eerste plaats daarin, dat het dien blik vergemakkelijkt, of althans de belangstelling zal doen groeien voor de tijden, die achter ons liggen en zodoende een meer degelijk gegrondvest oordeel over de toekomst mogelijk maakt.

Al dadelijk voelt men in welk een groote leemte het voorziet. Een dergelijk goed gedocumenteerd stukje „kultuurgeschiedenis” van het studentenleven der laatste eeuw bestond tot heden niet. Hetgeen geenszins wil zeggen, dat men het met den schrijver eens zal zijn in verschillende van zijn waardeeringen en antipathieën, maar dat men, om een grondig oordeel te kunnen vellen, zeer zeker zijn inzichten zorgvuldig moet hebben overwogen.

Nu bleek al spoedig bij het lezen der verdere hoofdstukken de uitvoering van ons voornemen moeilijker te zijn dan we dachten. Dat constateerden we uit de tegenstrijdige gevoelens, die bij ons opkwamen, gevoelens van groote waardeering naast een zekere prikkeling of ergernis over sommige uitingen, die ons bovendien lichtvaardig lijken. Die gevoelens uit te pluizen, ze te motiveeren, zonder ze eenzijdig te laten domineeren, wat zoo licht gebeurt bij critieken, is de lastige voorwaarde, waaraan moet worden voldaan.

Aan den anderen kant werden we krachtig aangespoord, en wel door 't feit, dat bij gesprekken zooveel vooroordeel aan het licht kwam, zooveel éenzijdige afkeuring, dat het ons prikkelde om eens een o.i. meer evenwichtig oordeel samen te stellen. Uitdrukkingen „tendentieus” en „propagandaschrift” kwamen zelfs

voor, dikwerf uitsluitend gebaseerd op de kennis, die men van den persoon des schrijvers meende te bezitten. Als Papini een zijner boeken inleidt met de woorden „à ceux qui peuvent lire” lag hier blijkbaar een optimisme aan ten grondslag, die naar dit geval ons leerde, ongewettigd blijkt te zijn, n.l. de verwachting, dat de critici zijn boek tenminste zouden lezen.

Een cultuur-historische schets is het boek, een beschrijving, en een waardeering van de geestelijke stroomingen en tendenzen, die het studentenleven der vorige eeuw bewogen, met als basis van zeer groot aantal getuigenissen als uitingen in de studentenpers, almanakken en jaarboeken etc.

De hoeveelheid materiaal, die verzameld is, kan niet anders dan bewondering afdwingen. Anders kan het gesteld zijn met de wijze, waarop de gegevens zijn beoordeeld en verwerkt in een theorie en waardebeoordeling. Hier is het vooral, dat het boek krijgt een element van de persoonlijkheid van den schrijver. Maar dat kan niet anders — en gelukkig. Er is niemand meer, die van een historisch werk eischt een objectiviteit, die slechts bestaat in een dorre opsomming van feiten, welk elk boek volslagen onleesbaar zou maken. Nog evidenter is dit daar, waar het geldt een beeld te geven van een mentaliteit, een geestelijk peil, een moraal, kortom van een algemeene levenshouding, die een tijd kenmerkte.

Daar is het niet anders mogelijk of de persoonlijke meening, de eigen mentaliteit komt naar voren, en drukt zichtbaar zijn stempel op het geheel. Een boek ontleent zelfs uitsluitend zijn warmte aan en zijn kleur, daargelaten of men met den aard er van al of niet sympathiseert.

Ook dit boek, dient men op deze wijze te bekijken, en als men dit doet zal men de hoofdgedachte, de algemeene lijn, waar het hier toch om gaat gemakkelijk kunnen volgen en waardeeren, en bovendien ernstige bezwaren tegen den geest, die den schrijver bij sommige zijner uitingen bezielde.

R. A. J.

(Slot volgend nummer.)

ADVERTENTIËN.

JOH. A. LOMMERS ⁽⁶⁾

MOLSLAAN 133. ♦♦ TELEFOON 729.
Ook voor uw Bindwerk het adres.

H.H. STUDENTEN.

Voor 2 of 3 Vrienden gelegenheid aangeboden om gezellig samen te wonen. Met of zonder pension (ruime Kamers). ⁽⁷⁾

Adres: NOORDEINDE 63, gesloten zijnde Noordeinde 37.

Limonade Siropen

à f 1,60 en f 1,40 per flesch. ⁽¹⁰⁾

W. DE HOOGH

OUDE DELFT 152. TELEFOON 15.

BEZOEKT Café-Restaurant

DE KROON ⁽¹⁰⁾

Hertog Govertkade ♦ DELFT ♦ Telefoon No. 1061

Prima consumptie. - Billijk tarief.

F. OOSTERHOFF

≡ ANTIQUITEITEN ≡

VOORSTRAAT 43 - DELFT ⁽¹⁵⁾

ALLES ⁽¹⁰⁾

wat valt onder de benaming DRUKWERK (Naamkaartjes, Vereenigingswerk, Brochures, Dissertaties, Jaarboeken enz.) wordt snel en onberispelijk geleverd door N.V. VEREEN. DRUKKERIJEN JUDELS & HOOGLAND
Choorstraat 47 ♦ DELFT ♦ Telefoon 247

12

„AU FIGARO”

G. KIELA ♦ KAPPER,

OUDE DELFT 166,

schuin tegenover „Huis Lambert van Meerten”.

Lotion Fougère Royal Houbiqant

≡ f 3,75 ≡ ⁽¹⁰⁾

BAMI.

BAMI. NASSI GORENG. BAMI.

DINERS van af f 1,-. ⁽¹⁰⁾

Chr. F. Rüter, Oude Delft 120.

BAMI.